

דף מב.

עין משפט א.

אה"ע סימן יג פעיף א

עיינ לעיל דף מא. עין משפט ט

עין משפט ב.ג.ד.

אה"ע סימן יג פעיף ה

ה ו. שפחה וגיורת שהיו נשואות לבעליהן בגיותן, אף^ב שנתגיירו שניהם, צריכות להמתין צ"ב יום, להבחין בין זרע שנזרע בקדושה לזרע שנזרע שלא בקדושה.

עין משפט ה.

אה"ע סימן יג פעיף יא

יא טז. גזרו חז"ל^ל שאדם לא ישא ולא יקדש מעוברת או מינקת חבירו עד שיעברו כ"ד חודש לולד חוץ מיום שנולד ויום שנתקדשה. וחודש העיבור מן המנין^מ.

יא יז. גזרתם בין באלמנה^ג, בין בגרושה בין במזנה, ויש מקילין במזנה, ויש להקל במופקרת ע"מ שיהיה בעלה משמרה^ס.

כ. יבמות ל"ד. ולא מבואר אם גם כשהן קטנות או זקנות ואינן ראויות להוליד, דנגזור אף בהן כ"כ הח"מ. וכתבו האחרונים דקטנות נזהרות ומתהפכות, ועיינ בתוס' יבמות ל"ה ד"ה אשה דכתבו דגיורת ומשחררת כיון דדעתה להתגייר, או דידעת שעשויה להשתחרר מתהפכת ואינה צריכה להמתין צ"ב יום. ובגיורת מעוברת שהתגיירה עם בעלה, ג"כ אינה צריכה להמתין צ"ב יום, ולא כ"ד חודש, ורק באינה מעוברת צריכה ג' חודשים להבחין בין זרע קדושה.

ל. מברייתא יבמות מ"ב.

מ. ויש חולקים לחוש לחודש העיבור ת"ה והביאו הרמ"א.

נ. המרדכי בשם גדולים.

ס. הרמ"א בשם הר"י מינץ סי' ה'.

*****
את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלחדר שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 0584150477

יא יח. אפי' נתנה בנה למינקת^ע, או גמלתו מלהניק לא תנשא, ואפי' נשבעה בפני אדם גדול המינקת כשלקחה אותו לגדלו שלא תחזור בה ג"כ לא מהני^פ.

יא יט. מת בנה תנשא, ולא חיישינן שתהרגנו. וה"ה גמלתו בחיי בעלה, או אינה חולבת שיש לה צימוק דדים או פסק חלבה בחיי בעלה, או שנתנה^ז בנה למינקת ג' חודשים בחיי בעלה והיא לא הניקה אותו כלל תוך ג' חודשים אלו, הרי זו תנשא.

דף מב:

עין משפט ב.ג. אה"ע סימן יג פעיף א
עיינ לעיל דף מא. עין משפט ט

ע. ומשמע דאף שכבר עברו ג' חודשים מיום שמסרה אותו וצמקו דדיה ממילא, מ"מ לא תנשא. דהיא גרמה כאן אחרי מיתת בעלה, לא כן גרמה לצימוק דדים בחיי בעלה. ועיינ לקמן באות כ"ח.

פ. ויש חולקים בנשבעה לה המינקת שלא תחזור בה, במרדכי בהגהות בכתובות. וע"כ אם כנס לא יוציא.

צ. משמע דאפי' לא פסק חלבה, ומדברי הרא"ש משמע דבג' חודשים צומקים הדדים, וא"כ צ"ל דכוונתו דאף שהיא גרמה לצימוק הדדים ע"י שמסרה אותו ג' חודשים דאז יפסק לה החלב, מותרת להנשא. כ"כ הח"מ. ובלבד שגרמה צימוק דדיה בחיי בעלה.